

POËSIA

Novè galòi

Sus l'èr de « A la claire fontaine »

Per una nuech de luna
me siáu encaminat
vers la paura bastida
que lo pichòt i es nat
Cante que de gaug cante
que n'ai lo còr tot gai
que n'ai lo còr a rire
de nos saupre sauvats.

Dempuèi lo temps que l'espèrè
Jesus nos vèn d'arribar !

Novè dei fremas a la ribièra

Partèm de bòn matin
enjusqu'a la ribièra,
partèm de bòn matin
car siam de bugadièras
qu'anam a la ribièra
lavar de petaçons
que pas ben pròpres son.

Amé nòstrei bacèus
picarem sus la peira,
amé nostrei bacèus
au bòrd de la ribièra
en picant sus la peira
ritmarem de cançons
toteis a l'unisson

per lo pichòt qu'es nat
anuech dessus la palha,
per lo pichòt qu'es nat
e qu'a ni sòu ni malha
dessus son liech de palha
entre l'ase e lo buòu
qu'an virat sus l'airòu.

De son pedaç merdós,
- e podèm n'èstre fièras -
de son pedaç merdós
vendra nòstra lumiera,
Faràn crida a la fièra
que lavam son pedaç
sens nos tenir lo nas !

A grands còps de tambor
faràn crida a la fièra,
a grands còps de tambor,
- sarà una promièra -
faràn crida a la fièra
que d'aquèu bugadon
ganham nòstre perdon !

Novè dau jornadier

Tu que dins un desbòrd d'amor
nos siàs vengut la nuech passada,
te sovetam ben lo bonjorn
en te venent faire l'aubada.

Uèi se podiá non autrament
entamenar la matinada.
Vesèm finir nòstrei torments,
nos tiras de la mauparada.

Laleja que lalejaràs
qu'as ren per te tapar, pecaire !
As per linçòu qu'un vielh borràs
que sei gròs traucs te paran gaire.

Paure de tu, siàs pas au caud
coma lei vermes dins mei tomas.
Te laissa un liech de panicauts
lo que govèrna dedins Roma !

A ! se vesias tant coma es blanc
lo prat cubèrt de brasinada !
A ! se vesias, mon bèl Enfant
coma s'anuncia la jornada !

Paure de ieu, te farai don
d'una galina qu'ai raubada.
Te ne'n demande ben perdon
se per l'aguer l'ai pas pagada.

Lo sas, mon Dieu, qu'ai pas lo sòu.
Que vòs, quand la tèrra es jalada
l'argent s'acampa pas au sòu
e ne'n nèva pas de ponhadas.

Fas patusclar lo laid Satan
que nos teniá dedins seis arpas.
N'esperaviam pas tant :
es vengut mut coma una carpa !

Adieu, adieu, ben laid pecat
qu'ensorniguèt pron nòstra istòria.
Deman vonvonaràn lei cats
per ton onor e per ta glòria !

Gui Matieu